Universitätsbibliothek Paderborn

Eusebiu Tu Pamphilu Ekklēsiastikē Istoria

Eusebius <Caesariensis>

Mogvntiae, 1672

LXII. Imperatoris ad nos epistola post repudiatum Antiochiae Episcopatum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14478

Visual Library

πρός τε τοὺς ἄλλους συλλειτουργούς, οἳ καὶ αὐτοὶ περὶ τούτων ἐτύγχανόν μοι γεγραφηκότες· ἅπερ ἡ σὴ καθαρότης ἀναγνοῦσα, ῥᾳδίως ἐπιγνώσεται, ὅτι τῆς δικαιοσύνης ἀντιφθεγγομένης αὐτοῖς, προτροπῇ τοῦ Θείου πρὸς αὐτοὺς ἔγραψα· ὧν τῷ συμβουλίῳ, καὶ τὴν σὴν σύνεσιν παρεῖναι δεήσει, ὡς ἂν τοῦτο ἐπὶ τῆς Ἀντιοχέων ἐκκλησίας τυπωθείη. ὁ Θεός σε διαφυλάξοι ἀδελφὲ ἀγαπητέ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΒʹ.

Κωνσταντίνου πρὸς τὴν σύνοδον, μὴ ἀποσπᾶσθαι Καισαρείας Εὐσέβιον.

Νικητὴς Κωνσταντῖνος Μέγιστος Σεβαστὸς Θεοδότῳ Θεοδώρῳ Ναρκίσσῳ Ἀετίῳ Ἀλφειῷ καὶ τοῖς λοιποῖς Ἐπισκόποις τοῖς οὖσιν ἐν Ἀντιοχείᾳ.

Ἀνέγνων τὰ γραφέντα παρὰ τῆς ὑμετέρας συνέσεως, Εὐσεβίου τε τοῦ ἅμα ὑμῖν ἱερωμένου τὴν ἔμφρονα πρόθεσιν ἀπεδεξάμην. ἐπιγνούς τε τὰ πεπραγμένα σύμπαντα, τοῦτο μὲν τοῖς ὑμετέροις γράμμασι, τοῦτο δὲ τοῖς Ἀκακίου καὶ Στρατηγίου τῶν διασημοτάτων, διάσκεψίν τε τὴν δέουσαν ποιησάμενος, πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἀντιοχέων ἔγραψα, ὅπερ ἀρεστόν τε τῷ Θεῷ ἦν καὶ ἁρμόζον τῇ ἐκκλησίᾳ. ἀντίγραφόν τε τῆς ἐπιστολῆς ὑποταχθῆναι τοῖς γράμμασι τούτοις ἐνετειλάμην, ὡς ἂν καὶ αὐτοὶ γινώσκοιτε ὅ,τί ποτε τῷ τοῦ δικαίου λόγῳ προσκληθεὶς πρὸς τὸν λαὸν γράψαι προειλόμην. ἐπειδὴ τοῦτο τοῖς γράμμασιν ὑμῶν περιείχετο, ὥστε κατὰ γνώμην τοῦ λαοῦ καὶ τὴν τῆς ὑμετέρας προαιρέσεως σύνεσίν τε καὶ βούλησιν, Εὐσέβιον τὸν ἱερώτατον Ἐπίσκοπον τῆς Καισαρέων ἐκκλησίας, ἐπὶ τῆς Ἀντιοχέων προκαθέζεσθαι, καὶ τὴν ὑπὲρ ταύτης ἀναδέξασθαι φροντίδα. τὰ γε μὴν τοῦ Εὐσεβίου γράμματα, τὸν θεσμὸν ἐκκλησίας μάλιστα φυλάττοντα ἐφαίνετο. ἐχρῆν δ' ὑμῶν τῇ συνέσει καὶ τὴν ἐμὴν γνώμην ἐμφανῆ γενέσθαι. ἀφῖχθαι γὰρ εἰς ἐμέ, Εὐφρόνιόν τε τὸν πρεσβύτερον, πολίτην ὄντα τῆς κατὰ Καππαδοκίαν Καισαρείας, καὶ Γεώργιον τὸν Ἀρεθουσίων πρεσβύτερον ὡσαύτως, ὃν ἐπὶ τῆς τάξεως ταύτης Ἀλέξανδρος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καθεστήσατο, εἶναι τὴν πίστιν δοκιμωτάτους. καλῶς οὖν εἶχε δηλῶσαι τῇ συνέσει ὑμῶν, τούς τε προκεχειρισμένους, καὶ ἑτέρους οὓς ἂν ἀξίους ἡγήσησθε πρὸς τὸ τῆς ἐπισκοπῆς ἀξίωμα, ὁρίσαι ταῦτα, ἅ τῇ τῶν ἀποστόλων παραδόσει σύμφωνα ἂν εἴη. τῶν γὰρ τοιούτων εὐτρεπισθέντων, δυνήσεται ἡ ὑμῶν σύ-

A & ad collegas tuos, qui quidem etiam ipſi de iiſdem rebus ad me ſcripſerant. Quas ubi Sanctitas Tua perlegerit, facilè cognoſcet, me quoniam refragari ipſis juſtitia videbatur, divini Numinis impulſu ad eos ſcripſiſſe. Eorum conſilio etiam prudentiam tuam intereſſe oportebit, ut hoc ipſum in Antiochenorum Eccleſia conſtituatur. Divinitas te ſervet frater cariſſime.

Caput LXII.

B *Conſtantini Epiſtola ad Synodum, ne Euſebius Cæſarea abſtrahatur.*

Victor Conſtantinus Maximus Auguſtus, Theodoto, Theodoro, Narciſſo, Aëtio, Alpheo, & reliquis Epiſcopis qui ſunt Antiochiæ.

Legi literas à Veſtra Sanctitate ſcriptas, & Euſebii collegæ veſtri prudens propoſitum magnoperè laudavi. Cúmque cuncta quæ geſta ſunt, partim ex veſtris, partim ex perfectiſſimorum virorum, Acacii & Strategii Comitum literis cognoviſſem, rémque ut decebat accuratè expendiſſem, C ſcripſi ad populum Antiochenum, quid Deo acceptum & Eccleſiæ congruum eſſet. Ejus epiſtolæ exemplum his literis ſubjici præcepi, ut & vos cognoſcere poſſitis, quidnam ego juris ratione provocatus ſcripſerim ad populum Antiochenum, quandóquidem hoc literis veſtris continebatur, ut juxta populi & prudentiæ veſtræ ſuffragiū ac voluntatē, Euſebius ſanctiſſimus Cæſarienſium Epiſcopus Antiochenæ Eccleſiæ præſideret, ejúſque curam ſuſciperet. Ac literæ quidem Euſebii, Eccleſiaſticæ legi maximè D conſentire videbantur. Convenit tamen ut noſtra quoque ſententia veſtræ prudentiæ innoteſcat. Etenim relatum eſt ad nos, Euphronium Presbyterum civem Cæſareæ quæ eſt in Cappadocia, & Georgium Arethuſiorum civem, itidem Presbyterum, quem Alexander ad hunc ordinem in urbe Alexandrina promovit; viros eſſe in doctrina fidei probatiſſimos. Placuit itaque ſignificare prudentiæ veſtræ, ut hos viros, & alios quos ad Epiſcopatum idoneos judicaveritis, in medium proferentes, ea decernatis quę Apoſtolorū traditioni conſentiunt. His enim præ-

ſtructis, veſtra prudentia juxta Eccleſiæ regulam & Apoſtolicam traditionem ita hanc electionem dirigere poterit, quemadmodum Eccleſiaſticæ diſciplinæ ratio poſtulat. Divinitas vos ſervet, fratres cariſſimi.

Caput LXIII.

Quomodo hæreſes exſcindere ſtuduerit.

HÆc Imperator Præſulibus Eccleſiarum præcipiens, hortabatur eos, ut ad laudem divinæ religionis propagandam cuncta agerent. Poſtquam verò ſublatis è medio diſſenſionibus, Eccleſiam Dei ad concordiam & unanimem doctrinæ concentum revocavit; inde tranſgreſſus, aliud impiorum genus, utpote peſtilens humani generis venenum, abolendum eſſe cenſuit. Erant hi pernicioſi quidam homines, qui ſub falſa modeſtiæ & gravitatis ſpecie urbes vaſtabant. Quos Pſeudo-Prophetas & rapaces lupos alicubi Servator appellat his verbis: Cavete à falſis Prophetis, qui venient ad vos in veſtimentis ovium; intus autem ſunt lupi rapaces. Ex fructibus eorum cognoſcetis eos. Igitur miſſo ad provinciarum Præſides præcepto, hujuſmodi hominum genus abegit ac fugavit. Præter ipſam autem legem, Imperator ſalutarem quoque inſtitutionem ad eos nominatim direxit, exhortans homines ut quantocius pœnitentiam agerent: Eccleſiam enim Dei ipſis portum ſalutis fore. Audi ergo quomodo in ſuis ad eos literis concionatur.

Caput LXIV.

Conſtantini conſtitutio adverſus hæreticos.

Victor Conſtantinus Maximus Auguſtus, Hæreticis

AGnoſcite nunc hujus legis beneficio, ô Novatiani, Valentiniani, Marcioniſtæ, Pauliani, & quibus Cataphrygum nomen eſt inditum; omnes deniq; qui hæreſes privatis cœtibus inſtruitis atque impletis; quot mendaciis opinionis veſtræ vanitas implicetur, & quam pernicioſis venenis imbuta ſit veſtra doctrina: adeo ut ſanis morbus graviſſimus, viventibus perpetua mors per vos importetur. O veritatis inimici, hoſtes vitæ, exitii conſiliarii: cuncta apud vos ſunt veritati contraria; turpiſſimis flagitiis congrua: ineptiis & figmentis

A νεσις κατὰ τὸν τῆς ἐκκλησίας κανόνα καὶ τὴν ἀποστολικὴν παράδοσιν, οὕτω ῥυθμίσαι τὴν χειροτονίαν, ὡς ἂν ὁ τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστήμης ὑφηγῆται λόγος. ὁ Θεὸς ὑμᾶς διαφυλάξει ἀδελφοὶ ἀγαπητοί.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΓ'.

Ὅπως τὰς αἱρέσεις ἐκτεμεῖν ἐσπούδασε.

ΤΟιαῦτα τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν ἐπὶ διακονίᾳ τοῦ θείου λόγου παρῄνει. ἐπεὶ δὲ τὰς διαστάσεις ἐκποδὼν ποιησάμενος, ὁμόφωνον ἁρμονίαν τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ κατέστησε, ἔνθεν μεταβὰς, ἄλλο τι γένος ἀθέων ἀνδρῶν ᾤηθη δεῖν, ὥσπερ δηλητήριόν τι τῶν ἀνθρώπων ἀφανὲς καταστῆσαι βίου. φθοροποιοὶ δέ τινες ὑπῆρχον οὗτοι, προσχήματι σεμνῷ λυμαινόμενοι τὰς πόλεις. Ψευδοπροφήτας αὐτοὺς ἢ λύκους ἅρπαγας, σωτήριος ἀποκαλεῖ ὧδέ πη θεσπίζουσα φωνή. προσέχετε ἀπὸ τῶν ψευδοπροφητῶν, οἵτινες ἐλεύσονται πρὸς ὑμᾶς ἐν ἐνδύμασι προβάτων, ἔσωθεν δέ εἰσι λύκοι ἅρπαγες. ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν ἐπιγνώσεσθε αὐτούς. καταπεμφθὲν δὴ τοῖς κατ' ἔθνος ἡγεμόσι πρόσταγμα, πᾶν τὸ τῶν τοιούτων φῦλον ἤλαυνε. πρὸς δὲ τῷ νόμῳ καὶ ζωοποιὸν διδασκαλίαν εἰς αὐτῶν πρόσωπον διετίθετο, σπεύδειν ἐπὶ μετάνοιαν παρορμῶν τοὺς ἄνδρας. σωτηρίας γὰρ ὅρμον αὐτοῖς ἔσεσθαι, τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. ἐπάκουσον δ' ὅπως καὶ τούτοις διὰ τοῦ πρὸς αὐτοὺς ὡμίλει γράμματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΞΔ'.

Κωνσταντίνου διάταγμα πρὸς τοὺς αἱρετικούς.

Νικητὴς Κωνσταντῖνος Μέγιστος Σεβαστὸς αἱρετικοῖς.

ΕΠίγνωτε νῦν διὰ τῆς νομοθεσίας ταύτης, ὦ Ναυατιανοὶ, Οὐαλεντῖνοι, Μαρκιωνισταὶ, Παυλιανοὶ, οἵ τε κατὰ Φρύγας ἐπικεκλημένοι, καὶ πάντες ἁπλῶς οἱ τὰς αἱρέσεις διὰ τῶν οἰκείων πληροῦντες συστημάτων, ὅσοις ψεύδεσιν ἡ παρ' ὑμῖν ματαιότης ἐμπέπλεκται, καὶ ὅπως ἰοβόλοις τισὶ φαρμάκοις ἡ ὑμετέρα συνέχεται διδασκαλία. ὡς τοὺς μὲν ὑγιαίνοντας εἰς ἀσθένειαν, τοὺς δὲ ζῶντας εἰς διηνεκῆ θάνατον ἀπάγεσθαι δι' ὑμῶν. ὦ τῆς μὲν ἀληθείας ἐχθροί, τῆς δὲ ζωῆς πολέμιοι, καὶ ἀπωλείας σύμβουλοι, πάν-

τα